

HET 'TWEEDE' WONDER VAN DE HEGGE (1684)

Minder gekend is het feit dat er in de loop van de geschiedenis van de Heggekapel een *'tweede wonder'* heeft voorgedaan, althans als we een zeventiende-eeuws gerechtelijk document mogen geloven.

Het was de drossaard van Poederlee, Peeter van Steenhuys, die in 1682 of 1683 *'wonderlyck bij de capelle de hegge'* Compeer Hubert, *'den fameusen kerckdief'* bij de lurven kon vatten. De man had de kapel *'met kerckdieverije gescheynt ... als oock de parochiale kercke alhier met meerder heylichscheynderije'*. De man werd door de drossaard naar de tortuur verwezen (onder marteling gebracht) waarna de gevangene meerder kerk-inbraken bekende. Er bestond geen pardon voor kerkdieven: de man werd ter dood veroordeeld en in Poederlee gradbraakt. Het was meteen de laatste terechtstelling in Poederlee.

'Tot eeuwiger memorie ende eenen spiegel voor de quaetdoenders, lof ende recommandatie (aanbeveling) onser capelle de hegge onder onze Banderije van Poederle' had de drossaard de pastoor van Vlimmeren, die gekend stond als een gewaardeerd dichter, opdracht gegeven om een *'carmen'* of lofdicht te schrijven over dit tweede 'Heggewonder'. Enkele schepenen waren eveneens van de opdracht op de hoogte. Toen het *'carmen'* klaar was, had de drossaard de Vlimmerse pastoor verzocht om het lofdicht driemaal te laten uitschrijven op perkament door *'een en van de beste schrijvers van Antwerpen'* en deze te laten omlijsten. Een van de lofdichten werd in de Heggekapel gehangen, een tweede werd geschonken aan de baron van Poederlee, *'aen den welcken het selven is gedediceert'* en het derde exemplaar had Peeter van Steenhuys voor zichzelf laten maken.

Nu was het wel de bedoeling dat twee perkamenten met lijsten bekostigd zouden worden door de Heggekapel *'mits het selve tot haeren lof is, ende sij voorsien is van lofbaere renten ende jaerlijxschen grooten offer'*. Het derde stuk zou de drossaard natuurlijk zelf betalen.

De drossaard had de Vlimmerse pastoor al 11 guldens 17 stuivers en 4 oorden voorgeschoten, maar toen de man aan de kapelmeester de rest van

het hem verschuldigde bedrag kwam vragen, kregen de kapelmeester en anderen van de pastoor verbod om de Vlimmerse pastoor, notabene de neef van de pastoor van Poederlee, ook maar één penning te geven. De Vlimmerse pastoor had zich tot de schepenen (één koos wel de zijde van de pastoor van Poederlee), de stadhouder en zelfs tot de baron van Poederlee gewend om zijn rechtmatig geld uitbetaald te krijgen en alhoewel deze personen beaamden dat hij recht had op het geld, werd hem dat door de Poederleese pastoor geweigerd. Volgens de drossaard wilde de pastoor van Poederlee zijn neef *'betaelen met afronden'* (affronten). Nochtans was de Vlimmerse pastoor inschikkelijk geweest met zijn onkostennota want voor zijn studie en moeite vroeg hij geen geld, *'schenckende die voorde Capelle ende charitate'*. De drossaard vond het niet meer dan gepast dat hij de bisschop op de hoogte bracht van de onwil van de pastoor en leverde op 17 juni 1684 aan de pastoor van Vlimmeren een attestatie af.

Verdere gegevens over dit klein geschil ontbreken.

Het tweede 'Wonder van de Hegge' bracht in elk geval geen eensgezindheid onder de Poederleenaars